

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/112/2020
Identifikačné číslo spisu: 3816205060
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3816205060.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu E. Y., bývajúceho v obci Z. J. Y., časť Y. Z., J. č. XXX/XX, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Nitre, Damborského č. 13, IČO: 50361864, proti žalovanému H. Y., bývajúcemu v obci Z. J. Y., časť Y. Z., J. č. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova č. 3, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a o vzájomnej žalobe o zaplatenie sumy 5.312,50 €, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18 C 75/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 27. marca 2019 sp. zn. 5 Co 246/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Z. J. Y., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, ako rodinný dom súpisného čísla XXX, parcely číslo „CKN“ XXXX/X, so spoluvlastníckym podielom žalobcu v podiele 17/32-ín a žalovaného v podiele 15/32-ín (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“). Žalobca je súčasne podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XX ako orná pôda vo výmere 272 m², parcely číslo „CKN“ XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 528 m² parcely číslo „CKN“ XXXX/X, spoluvlastnícky podiel na týchto pozemkoch je u žalobcu v rozsahu 1 a u žalovaného v rozsahu 1. Žalobu odôvodnil tým, že je so žalovaným v príbuzenskom pomere, je to jeho brat, avšak spoločné užívanie týchto nehnuteľností nie je možné pre ich dlhodobé, vážne nezhody. Žalobca bol nútený sa z týchto nehnuteľností odsťahovať, v ich užívaní zotrval naopak iba žalovaný spoločne s jeho družkou a jej vnúčaťom. Doterajšie pokusy o vyporiadanie spoluvlastníctva sporných nehnuteľností dohodou boli neúspešné. Žalobca svoj záujem na ich užívanie odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom parcely číslo „EKN“ XXXX, cez ktorú je v súčasnosti prístup na sporné nehnuteľnosti. Tento pozemok bol pôvodne majetkom ich rodičov, zdedil ho žalovaný, ktorý ho následne predal a peniaze z predaja si ponechal, hoci bol podľa dedičského

rozhodnutia povinný žalobcu vyplatiť. Žalovaný sa tak zachoval nemorálne. V roku 2016 žalobca odkúpil pozemok - parcela číslo „EKN“ XXXX späť do svojho výlučného vlastníctva, aby sa zachovala celistvosť spoločných nehnuteľností a aby bol zachovaný prístup na nehnuteľnosti, vrátane využitia zadnej časti - záhrady. Dohoda o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva so žalovaným nie je možná, medzi nimi pretrváva nezhoda okrem užívania sporných nehnuteľností aj v nákladoch, ktoré si nárokuje žalovaný za náhradu prác, investícií realizovaných ešte za života rodičov pred viac ako 12 rokmi, čo žalobca odmieta s tým, že na ich udržiavanie sa obaja podieľali rovnako.

1.1. Žalobca preto žiadal zrušiť podielové spoluvlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam a tieto vyporiadať tak, aby ich súd prikázal do jeho výlučného vlastníctva a uložil mu povinnosť, aby žalovanému uhradil na vyrovnanie podielov sumu 25.000 €.

1.2. Žalovaný vzhľadom na investície, ktoré vložil do sporných nehnuteľností podal vzájomný návrh, ktorým sa voči žalobcovi domáhal z titulu bezdôvodného obohatenia zaplata sumu 5.321,50 €. Navrhol zrušiť podielové spoluvlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam a vyporiadať ho prikázaním do jeho vlastníctva, zároveň žiadal, aby mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26.805 €.

2. Okresný súd Prievidza (ďalej len súd prvej inštancie) rozsudkom zo 16. mája 2018 č. k. 18 C 75/2016 - 276 zrušil podielové spoluvlastníctvo nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Z. J. Y., obec Z. J. Y., okres J., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, ako rodinný dom súpisného čísla XXX, parcely číslo „CKN“ XXXX/X, na liste vlastníctva č. XX ako orná pôda vo výmere 272 m² parcely čísla „CKN“ XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 528 m² parcely číslo „CKN“ XXXX/X (I.); vyporiadal nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v katastrálnom území Z. J. Y., obec Z. J. Y. okres J., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, ako rodinný dom súpisného čísla XXX, parcely číslo „CKN“ XXXX/X, na liste vlastníctva č. XX ako orná pôda vo výmere 272 m² parcely čísla „CKN“ XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 528 m² parcely číslo „CKN“ XXXX/X tak, že všetky prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného (II.); žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu sumu 30.489,75 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (III.); žalobcu zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 4.187,81 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (IV.); v prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu žalovaného zamietol (V.); rozhodol o trovách konania (VI., VII., VIII.).

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zákonné predpoklady zrušenia podielového spoluvlastníctva sú v danom prípade splnené. Obaja podieloví spoluvlastníci vyjadrili vôľu ďalej nezotrvať v podielovom spoluvlastníctve. V konaní bolo preukázané, že veci užíva iba žalovaný, podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zakladá dôvody vzájomných konfliktov medzi spoluvlastníkmi, súd prvej inštancie preto nevidel dôvody toto ich podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam ponechať. S poukazom na znalecký posudok č. 90/2015 znalca A. P., ako aj na vyjadrenia strán sporu konštatoval, že stavbu (rodinný dom súpisného čísla XXX) nie je možné reálne (podľa výšky spoluvlastníckych podielov) rozdeliť na dve rovnaké časti so samostatným prístupom. Súd prvej inštancie preto pristúpil k druhému spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva a to prikázaním nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva jednému z nich. Vzhľadom na vykonané dokazovanie sporné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, s čím žalovaný súhlasil. Pri určení primeranej náhrady žalobcovi vychádzal súd prvej inštancie zo všeobecnej ceny nehnuteľnosti, ktorá bola zistená v konaní výsluchom znalca A. J. Z. a to vo výške 58.000 €, s ktorou sporové strany prejavili svoj súhlas. Súd prvej inštancie určil sumu na vyrovnanie podielov zo sumy 58.000 €, keď všeobecná cena pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XX ako orná pôda vo výmere 272 m², parcely číslo „CKN“ XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 528 m², parcely číslo „CKN“ XXXX/X bola znaleckým dokazovaním ustálená na sumu 10.328 €, podiel pripadajúci žalobcovi na týchto nehnuteľnostiach bol 1, čo zo sumy 10.328 € je 5.164 €, z rodinného domu súpisného čísla XXX, vrátane príslušenstva vychádzal súd prvej inštancie z hodnoty 47.672 € (rozdiel všeobecnej ceny nehnuteľností 58.000 € mínus cena pozemkov 10.328 €) z nej na žalobcu pripadajúci podiel 17/32-ín je suma 25.325,75 €. Na základe uvedeného je preto žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach spolu sumu vo výške 30.489,75 € v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobca je v tej istej lehote povinný zaplatiť žalovanému sumu 4.187 €.

2.2. O trovách konania rozhodol podľa pomeru úspechu v spore. Náhradu trov štátu (trovy dôkazu) rozdelil na polovicu medzi obe sporové strany.

3. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. marca 2019 sp. zn. 5 Co 246/2018 (č. l. 335) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I., II. a III. zmenil tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k nehnuteľnostiam a to k rodinnému domu súpisného čísla XXX, stojaceho na parcele „CKN“ č. XXXX/X, katastrálneho územia Z. J. Y., obec Z. J. Y., okres J., zapísaného na liste vlastníctva číslo XXXX a k parcele „CKN“ číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 528 m², k parcele „CKN“ číslo XXXX/X orná pôda o výmere 272 m², katastrálneho územia Z. J. Y., obec Z. J. Y., okres J., obe zapísané na liste vlastníctva č. XX. Vyporiadal podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam, a to k rodinnému domu súpisného čísla XXX, stojaceho na parcele „CKN“ č. XXXX/X, katastrálneho územia Z. J. Y., obec Z. J. Y., okres J., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX a k parcelám „CKN“ číslo XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 528 m², „CKN“ číslo XXXX/X orná pôda o výmere 272 m², katastrálne územie Z. J. Y., obec Z. J. Y., okres J., zapísaných na liste vlastníctva číslo XX tak, že všetky prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu sumu 30.489,75 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. (I.); rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch IV. a VI. zrušil a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. (II.); rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch VII. a VIII. potvrdil. (III.).

3.1. Po preskúmaní veci podľa § 379, § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 470 CSP dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch I., II. a III. podľa § 388 CSP zmeniť, nakoľko tieto výroky týkajúce sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva neboli formálne správne, vo výrokoch VII. a VIII. dospel k záveru, že je potrebné v týchto výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť a vo výrokoch IV. a VI. je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a v týchto výrokoch vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V., ktorým súd v prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu žalovaného zamietol, odvolaním napadnutý nebol a preto v tomto výroku je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

3.2. V časti zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva dospel k záveru, že súd prvej inštancie v tejto časti vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetným nehnuteľnostiam a zároveň vyporiadal podielové spoluvlastníctvo tak, že tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu sumu 30.489,75 €. K zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výrokoch týkajúcich sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva pristúpil preto, lebo ich považoval za formálne nesprávne. Odvolací súd iba uviedol, ako mal výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva správne znieť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, na ktoré odkázal (§ 387 ods. 2 CSP) a ku ktorým sa podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia venoval.

3.3. Odvolací súd však nesúhlasil s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý v súvislosti s posúdením vzájomnej žaloby konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že vynaložením investícií žalovaný zhodnotil spoločný rodinný dom a teda aj spoluvlastnícky podiel žalobcu. Všeobecnú hodnotu spoločných nehnuteľností ustálil na základe súkromného znaleckého posudku A. Z. č. 28/2017 na sumu 55.100 €. Vo vzťahu k investíciám žalovaného do spoločnej nehnuteľnosti postavením terasy v roku 2013, rekonštrukciou kotolne s novou pecou v roku 2013 (700 €), vybudovaním podkrovnej izby v roku 2015, vybudovaním nového WC v roku 2006 (3.000 Sk), nového vchodu v roku 2004, súd prvej inštancie konštatoval, že išlo o investície výlučne žalovaného, na ktoré nemal súhlas žalobcu a preto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vzniklo podľa názoru súdu prvej inštancie až pri zániku podielového spoluvlastníctva vo výške zhodnotenia jeho podielu pred investíciou a po nej, preto v tejto časti súd prvej inštancie námietku premlčania považoval za nedôvodnú. Podľa odvolacieho súdu však z týchto záverov nevyplýva, na základe ktorých dôkazov, skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že išlo o investície výlučne žalovaného (že nešlo o náklady na potrebnú opravu alebo údržbu), na ktoré

nemal súhlas žalobcu a preto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vznikla podľa súdu až pri zániku podielového spoluvlastníctva vo výške zhodnotenia jeho podielu pred investíciou a po nej. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, z ktorých dôkazov súd vychádzal, ako sa vypořádaval s námietkami strán sporu, na základe čoho dospel k záveru, že išlo o investície výlučne žalovaného, na ktoré nemal súhlas žalobcu. Vzhľadom k tomu dospel odvolací súd k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neposkytuje odpoveď na všetky relevantné otázky rozhodujúce pre vecne správne rozhodnutie v prejednávanej veci. Z tohto dôvodu preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

3.4. Rovnako aj pri rozhodnutí o trovách konania odvolací súd konštatoval pochybenie súdu prvej inštancie z dôvodu, že predmetom konania v prejednávanej veci boli dva samostatné nároky a to zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou, ktorou sa domáhal voči žalobcovi zaplata sumy 5.312,50 € titulom bezdôvodného obohatenia. Z tohto dôvodu bolo potrebné aj nárok na náhradu trov konania posudzovať z toho hľadiska ako dva oddelené nároky. Odvolací súd preto aj v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu, konkrétne proti výroku I. podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP (č. l. 366).

4.1. Posudzujúc dovolanie podľa obsahu (§ 124 CSP) nesprávne právne posúdenie veci vidí žalobca pri riešení právnej otázky aplikácie princípov spravodlivosti pri rozhodovaní súdov o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (bod 4 dovolania). Žalobcovi nie je známe, že by sa dovolací súd zaoberal vo svojej rozhodovacej praxi touto otázkou. K tejto otázke žalobca vo všeobecnosti uvádza, že súd síce hodnotí dôkazy podľa vlastného uváženia, avšak tieto má hodnotiť nielen jednotlivo, ale i vo vzájomnej súvislosti s aplikáciou princípu spravodlivosti pri svojom rozhodovaní. Práve vzájomná súvislosť medzi jednotlivými dôkazmi môže v nadväznosti na princípy spravodlivosti napokon viesť k inému rozhodnutiu, a dobrá a bremená sa budú po zvážení dôkaznej situácie v ich vzájomnej súvislosti deliť inak. V súvislosti s touto otázkou žalobca prejavuje svoj nesúhlas k viacerým právnym záverom oboch súdov. Poukazuje na arbitrárnosť rozhodnutí oboch súdov; ich nedostatočné odôvodnenia; namieta nesprávne zistený skutkový stav veci; spochybňuje výsledky vykonaného dokazovania, hodnotenia dôkazov, na základe ktorého dospeli oba súdy k nesprávnym právnym záverom vo viacerých otázkach, čo sa javí vo vzťahu k jeho osobe ako nespravodlivé. Na záver svojho dovolania tiež namieta, že odvolací súd nekonal vo vzťahu k výroku V. rozsudku súdu prvej inštancie, hoci žalobca v odvolaní namieta aj tento výrok.

4.2. Z týchto dôvodov preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudok odvolacieho súdu spoločne s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. K dovolaniu žalobcu podal svoje vyjadrenie žalovaný (č. l. 386). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považuje za zákonný a právne správny. Podľa jeho názoru žalobca svoje dovolanie nesmeruje proti právnemu posúdeniu veci, ale zistenému skutkovému stavu veci, preto navrhuje, aby ho najvyšší súd odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza:

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania konkrétne z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (písm. a/); ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/); je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

10. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v ustanoveniach § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (1 Cdo 126/2017, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 132/2017, 4 Cdo 207/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 221/2017).

11. Aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 38/2019, 4 Cdo 32/2018, 6 Cdo 113/2017, 7 Cdo 25/2018, 8 Cdo 100/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len ak sú splnené uvedené predpoklady (po prijatí záveru o prípustnosti dovolania). Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

12. Žalobca v dovolaní výslovne uvádza, že prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

12.1. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dopadá na situáciu, v ktorej určitá právna otázka ešte nebola dovolacím súdom riešená, preto ani nedošlo k vytvoreniu a ustáleniu jeho rozhodovacej praxe.

13. V danom prípade dovolateľ (žalobca), zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom v dovolaní podrobil kritike skutkové a právne závery odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie. Za právnu otázku, ktorá podľa jeho presvedčenia nebola dosiaľ dovolacím súdom vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) označil „aplikáciu princípov spravodlivosti pri rozhodovaní súdov o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva“, pričom jej nesprávne posúdenie zo strany oboch súdov dáva do súvislosti s ich viacerými pochybeniami a to s poukazom na arbitrárnosť rozhodnutí, nedostatočné odôvodnenie, nesprávne zistený skutkový stav veci, či dokazovanie.

14. Žalobca v dovolaní síce z formálneho hľadiska označil za dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci, avšak z hľadiska obsahového (vychádzajúc najmä z otázky, ktorú označil za relevantnú podľa § 421 ods. 1 CSP), je zrejmé, že v skutočnosti odvolaciemu súdu (súdu prvej inštancie) vytýka nedostatky rýdzo skutkovej (nie právnej) povahy. Potvrďuje to tiež text dovolania, ktorým dovolateľ spochybňuje správnosť a úplnosť skutkových zistení, namieta nevhodne zamerané dokazovanie a tvrdí, že vykonané dôkazy neboli správne vyhodnotené, nebol správne zistený skutkový stav veci.

15. Pri určovaní rozdielu pojmov „skutková“ a „právna“ otázka treba mať na zreteli, že riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania; pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa (ne)stalo alebo (ne)malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo

(ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti (ne)nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo (ne)obsahuje určitá listina, čo (ne)vypovedal svedok, čo (ne)uviedol znalec. Zjednodušene povedané otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho prebieha riešenie právnej otázky v procese právneho posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, jej obsahu, zmyslu a účelu, normu interpretuje a zo svojich skutkových zistení (to znamená po vyriešení skutkových otázok a na ich podklade) prijíma právne závery o (ne)existencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (porovnaj tiež 3 Cdo 150/2017, 3 Cdo 218/2017 a 4 Cdo 162/2017).

16. Správnosť riešenia otázok skutkovej povahy dovolací súd neposudzuje. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Nesprávne zistenie skutkového stavu nezakladá prípustnosť dovolania.

17. Pokiaľ žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí a opodstatnenosť svojho tvrdenia odôvodňuje tým, že skutkové zistenia a z nich vyplývajúci skutkový záver sú neúplné (nesprávne), nie je splnená zákonná náležitosť dovolania vyplývajúca z § 428 CSP. Nesprávnosť právneho posúdenia vecí nemožno vymedziť nesprávnym alebo neúplným zistením skutkového stavu. V prípade dovolania, ktorého prípustnosť je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a dôvodnosť vysvetľovaná nesprávnym právnym posúdením, má kľúčový význam to, či dovolanie obsahuje náležitú argumentáciu spochybnujúcu buď správnosť aplikácie niektorej právnej normy alebo správnosť jej interpretácie. Takáto argumentácia ale v danom prípade netvorí obsah dovolania žalobcu.

18. Napokon žalobca v rámci tohto dovolacieho dôvodu (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) namieta, že sa odvolací súd opomenul zaoberať jeho odvolacou námietkou týkajúcou sa V. výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Touto dovolacou argumentáciou žalobcu sa dovolací súd ďalej nezaoberal vzhľadom k tomu, že žalobca v skutočnosti namieta vadu konania, na ktorú sa dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 CSP nevzťahuje.

19. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu nespĺňa náležitosti vyplývajúce z § 428 CSP. Dovolanie žalobcu preto odmietol podľa § 447 písm. d/ CSP.

20. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.